

สรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลการตัดสินข้อกระทงของมาตรการทัศนคติแบบ เซอร์ส โคนของผู้ตัดสินที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูแตกต่างกัน

การวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดสมมุติฐานเพื่อการวิจัยไว้ดังนี้

๑. กลุ่มผู้ตัดสินที่มีระดับทัศนคติต่างกัน น่าจะตัดสินข้อกระทงแต่ละข้อกระทงแตกต่างกัน

๒. ผลการตัดสินข้อกระทงของมาตรการทัศนคติของกลุ่มผู้ตัดสินที่มีทัศนคติต่อที่หมายในระดับต่าง ๆ น่าจะมีลักษณะการกระจายของข้อกระทงที่มีความแตกต่างกัน

๒.๑ ผลการตัดสินข้อกระทงในมาตรการทัศนคติของกลุ่มผู้ตัดสินที่มีทัศนคติต่อที่หมายในระดับสูง จะมีลักษณะการกระจายของข้อกระทงเบ้ไปทางลบ

๒.๒ ผลการตัดสินข้อกระทงของมาตรการทัศนคติของกลุ่มผู้ตัดสินที่มีทัศนคติต่อที่หมายในระดับต่ำ จะมีลักษณะการกระจายของข้อกระทงเบ้ไปในทางบวก

กลุ่มตัวอย่าง เป็นคณาจารย์วิทยาลัยครูทั่วประเทศ ๒ กลุ่มวิทยาลัยสุมนมา
กลุ่มละ ๑ วิทยาลัย ที่กำลังปฏิบัติงานอยู่ในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๒๖ เป็นผู้ที่มี
คุณวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรีและมีประสบการณ์ทางการสอนอย่างน้อย ๑๐ ปี หรือ
เป็นผู้ที่มีคุณวุฒิทางการศึกษาอย่างต่ำระดับปริญญาโทและมีประสบการณ์ทางการสอนอย่างน้อย ๕ ปี จำนวน ๒๐๐ คน ลัดเลือกมาจำนวน ๑๕๐ คน โดยยึดคะแนนทัศนคติต่อ
วิชาชีพครูที่สอดคล้องกันทั้งแนวดูขึ้นพื้นฐานและแนวลิ เกอรัทจากมาตรการทัศนคติต่อวิชาชีพครู
ฉบับมาตรฐาน เพื่อจำแนกเป็นกลุ่มที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูระดับสูง กลุ่มที่มีทัศนคติต่อ
วิชาชีพครูระดับปานกลาง และกลุ่มที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูระดับต่ำ กลุ่มละ ๕๐ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นมาตรวัดทัศนคติต่อวิชาชีพครูของภาควิชาวิจัย
การศึกษา ๒ ฉบับ คือ

๑. มาตรวัดทัศนคติต่อวิชาชีพครูแบบเชอร์สโตน สร้างโดย สวัสดิ์ศรี ประทุมราช
และ สุภาพ วาดเขียน จำนวน ๔๔ ข้อ ใช้ศึกษาเปรียบเทียบผลการตัดสิน

๒. มาตรวัดทัศนคติต่อวิชาชีพครู สร้างตามแนวทฤษฎีมาร์ติน ฟิชปิ่น สร้างโดย
สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และ นิยะดา ศรีจันทร์ ใช้เป็นชุดเกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มผู้ตัดสิน
ที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูระดับต่าง ๆ

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๖
จนกระทั่งถึงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๗ รวมเวลาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งสิ้น ๑ สัปดาห์
รวบรวมข้อมูลได้ทั้งสิ้น ๕๕๖ ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยอาศัยคอมพิวเตอร์
ตามโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ณ สถาบันบริการคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายโดยวิธี
การของทูเก้ หากค่ามาตราประจำข้อ ทดสอบการแจกแจงค่ามาตราประจำข้อกระทั่งโดยใช้
ไคสแควร์ และการหาค่าความเบ้

ผลการวิจัย

๑. การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของผลการตัดสินข้อระหว่ง ๔๔ ข้อ
ของมาตรวัดทัศนคติต่อวิชาชีพครูแบบเชอร์สโตนของผู้ตัดสินที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูระดับสูง
ปานกลาง และต่ำ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับน้อยกว่าหรือเท่ากับ .๐๕ จำนวน ๓๖
ข้อ และไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ จำนวน ๘ ข้อ

๒. การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของผลการตัดสินเป็นคู่ ๆ ปรากฏดังนี้

๒.๑ ค่าเฉลี่ยของผลการตัดสินของกลุ่มผู้ตัดสินที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูระดับปานกลาง มีความมากกว่า ค่าเฉลี่ยของผลการตัดสินของกลุ่มผู้ตัดสินที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ จำนวน ๕ ข้อ คือ ๑, ๓, ๔, ๕ และ ๑๐

๒.๒ ค่าเฉลี่ยของผลการตัดสินของกลุ่มผู้ตัดสินที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูระดับสูง มีความมากกว่า ค่าเฉลี่ยของผลการตัดสินของกลุ่มผู้ตัดสินที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ จำนวน ๑๕ ข้อ คือ ข้อ ๑ ถึง ข้อ ๑๖ และ ข้อ ๑๘ ถึง ข้อ ๒๐

๒.๓ ค่าเฉลี่ยของผลการตัดสินของกลุ่มผู้ตัดสินที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูระดับสูง มีความมากกว่าค่าเฉลี่ยของผลการตัดสินของกลุ่มผู้ตัดสินที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ จำนวน ๒ ข้อ คือ ข้อ ๘ และ ๑๐

๒.๔ ค่าเฉลี่ยของผลการตัดสินของกลุ่มผู้ตัดสินที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูระดับต่ำ มีความมากกว่าค่าเฉลี่ยของผลการตัดสินของกลุ่มผู้ตัดสินที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ จำนวน ๑๐ ข้อ คือ ข้อ ๒๖ ถึง ข้อ ๓๑ และ ข้อ ๓๔ , ๓๗ , ๔๐ , ๔๑ และ ๔๔

๒.๕ ค่าเฉลี่ยของผลการตัดสินของกลุ่มผู้ตัดสินที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูระดับต่ำ มีความมากกว่า ค่าเฉลี่ยของผลการตัดสินของกลุ่มผู้ตัดสินที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ คือ ข้อ ๔๔

ดังนี้

๓. ความแปรปรวนประจำข้อของกลุ่มผู้ตัดสินที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูแตกต่างกัน ๓ กลุ่ม

กลุ่มสูง ค่ามัธยฐานมีค่า ๑.๑๐ ถึง ๑๐.๘๒ คาพิสัยควอไทล์ ๐.๕๕ ถึง ๓.๖๕

กลุ่มปานกลาง ค่ามัธยฐานมีค่า ๑.๒๘ ถึง ๑๐.๕๑ คาพิสัยควอไทล์ ๐.๓๓ ถึง ๔.๕๕

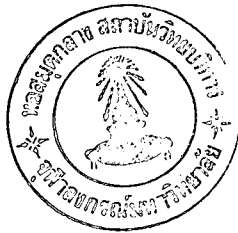
กลุ่มต่ำ ค่ามัธยฐานมีค่า ๑.๖๑ ถึง ๕.๕๐ คาพิสัยควอไทล์ ๑.๓๓ ถึง ๔.๘๘

๔. ลักษณะการกระจายของมาตราประจำข้อ ปราบกฏมรดกนี้

๔.๑ ผลการตัดสินข้อกระทงของกลุ่มผู้ตัดสินที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูระดับสูง
ตัดสินข้อกระทง ๑๐ มาตรา ใน ๑๑ มาตรา ขาดช่วงมาตราที่ ๔ และตัดสินข้อกระทงในช่วง
มากกว่ามาตรา ๒ จำนวน ๒๐ ข้อ ตัดสินข้อกระทงในช่วงน้อยกว่ามาตรา ๒ จำนวน ๕ ข้อ
และช่วงมาตรา ๒ จำนวน ๒ ข้อ ผลการทดสอบลักษณะการแจกแจงของข้อกระทงไม่แตกต่าง
จากลักษณะการแจกแจงของข้อกระทงของมาตราทัศนคติฉบับเดิม และลักษณะการกระจายของ
ข้อกระทงเบี่ยงไปทางลบ มีค่าเท่ากับ - ๐.๑๓๑

๔.๒ ผลการตัดสินข้อกระทงของกลุ่มผู้ตัดสินที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูระดับปานกลาง
ตัดสินข้อกระทง ๑๑ มาตรา (๑ ถึง ๑๑) ตัดสินข้อกระทงในช่วงมากกว่ามาตรา ๒ จำนวน ๕
ข้อ ในช่วงน้อยกว่ามาตรา ๒ จำนวน ๑๗ ข้อ และ ช่วงมาตรา ๒ จำนวน ๘ ข้อ ผลการทดสอบ
ลักษณะการแจกแจงข้อกระทงไม่แตกต่างกับลักษณะการแจกแจงของข้อกระทงของมาตราทัศนคติ
ฉบับเดิม และลักษณะการกระจายของข้อกระทงไม่มีความเบี่ยง

๔.๓ ผลการตัดสินข้อกระทงของกลุ่มผู้ตัดสินที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูระดับต่ำ
ตัดสินข้อกระทง ๕ มาตรา (๒ ถึง ๑๐) ตัดสินข้อกระทงในช่วงมากกว่ามาตรา ๒ จำนวน
๒๑ ข้อ น้อยกว่ามาตรา ๒ จำนวน ๑๒ ข้อ และมาตรา ๒ จำนวน ๑๑ ข้อ ผลการทดสอบ
ลักษณะการแจกแจงของข้อกระทงแตกต่างจากลักษณะการแจกแจงของข้อกระทงมาตราทัศนคติ
ฉบับเดิม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ ลักษณะการกระจายของข้อกระทงเบี่ยงไปทางลบ มีค่า
เท่ากับ - ๐.๓๕๔

อภิปรายผล

๑. แม้ว่าการประเมินค่าข้อความของมาตรทัศนคติ ผู้วิจัยได้ชี้แจงให้ผู้ตัดสินวางตัวเป็นกลางก็ตาม แต่ผลการตัดสินข้อกระทงของมาตรทัศนคติต่อวิชาชีพครูแบบเซอร์สโตนของกลุ่มผู้ตัดสินที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูระดับสูง ปานกลาง และต่ำ แตกต่างกันจำนวน ๓๖ ข้อ จากข้อกระทงทั้งหมด ๔๔ ข้อ หรือเป็นอัตราส่วน ๘ ต่อ ๑๑ และผลการตัดสินข้อกระทงไม่แตกต่างกันเพียง ๒ ใน ๑๑ ส่วนเท่านั้น แสดงว่า ทัศนคติของผู้ตัดสินมีผลต่อการตัดสินข้อความสอดคล้องกับคำกล่าวของเซลทิสและคณะ (Seltiz and others) ที่ว่า ในการสร้างมาตรทัศนคติแบบเซอร์สโตนนั้นทัศนคติของผู้ตัดสินมักจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินข้อความ เพราะการที่จะทำให้ผู้ตัดสินทำตัวเป็นกลางจริง ๆ นั้นทำได้ยาก

๒. จากข้อกระทงที่ ๑ ถึงข้อกระทงที่ ๒๐ ซึ่งเป็นข้อความที่มีลักษณะเป็นบวกต่อที่หมาย ดังปรากฏ ผลการตัดสินเลือกข้อกระทงของมาตรทัศนคติต่อวิชาชีพครูแบบเซอร์สโตนของสวัสดี ประทุมราช และสุภาพ วาดเขียน ข้อกระทงส่วนนี้มีค่ามาตราประจำข้อดังนี้ คือ ๑๑, ๑๐, ๙, ๘ และ ๗ ลดหลั่นตามลำดับ ค่าเฉลี่ย ๔ ข้อ และข้อกระทงที่ ๑ ถึงข้อกระทงที่ ๒๐ ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของผลการตัดสินของกลุ่มผู้ตัดสินที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูระดับสูง มากกว่าค่าเฉลี่ยของผลการตัดสินของกลุ่มผู้ตัดสินที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูระดับต่ำ ๑๙ ข้อ และมีค่ามากกว่า ค่าเฉลี่ยของผลการตัดสินของกลุ่มผู้ตัดสินที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูระดับปานกลางเพียง ๒ ข้อ ส่วนผลการของผู้ตัดสินที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูระดับปานกลางกับระดับต่ำ ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของผลการตัดสินของกลุ่มผู้ตัดสินที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูระดับปานกลาง มากกว่าค่าเฉลี่ยของผลการตัดสินของผู้ตัดสินที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูระดับต่ำ ๕ ข้อ และดังกล่ามาแล้วว่า ข้อกระทงที่ ๑ ถึงข้อกระทงที่ ๒๐ เป็นข้อความที่มีลักษณะเป็นบวกต่อที่หมาย ข้อกระทงส่วนนี้จึงอยู่ในส่วนของขอบเขตของการยอมรับของกลุ่มผู้ตัดสินที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูระดับสูงตามทฤษฎีการตัดสินคุณค่าทางสังคม ผลจึงปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของผลการตัดสินข้อกระทงส่วนนี้ของกลุ่มผู้ตัดสินที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูระดับสูง มีค่ามากกว่าค่าเฉลี่ยของผลการตัดสินของกลุ่มผู้ตัดสินที่มีทัศนคติตรงข้าม

๓. จากข้อกระทงที่ ๒๖ ถึง ข้อ ๔๔ ซึ่งเป็นข้อความที่มีลักษณะทางลบต่อที่
หมาย จากผลปรากฏความตราจากการสร้างมาตรที่ทัศนคติต่อวิชาชีพครูฉบับนี้โดย สวัสดิ์
ประทุมราช และสภาพ วาดเขียน มีค่ามาตราประจำข้อความตั้งแต่ ๕, ๔, ๓, ๒ และ ๑
ลดหลั่นตามลำดับกาละ ๔ ข้อ ผลการตัดสินปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของผลการตัดสินข้อกระทง
ของกลุ่มผู้ตัดสินที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูระดับต่ำมากกว่าค่าเฉลี่ยของผลการตัดสินข้อกระทง
ของกลุ่มผู้ตัดสินที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูระดับสูง จำนวน ๑๐ ข้อ จากจำนวนข้อที่ผล
การตัดสินแตกต่างกัน ๑๔ ข้อ และมากกว่าค่าเฉลี่ยของผลการตัดสินของกลุ่มที่มีทัศนคติ
ต่อวิชาชีพครูระดับปานกลาง ๑ ข้อ ซึ่งข้อกระทงข้อที่ ๒๖ ถึง ๔๔ อยู่ในส่วนของขอบเขต
ของการปฏิเสธความทฤษฎีการตัดสินคุณค่าทางสังคม ผลจึงปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของผลการ
ตัดสินข้อกระทงส่วนนี้ของผู้ตัดสินที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูระดับต่ำ มีค่ามากกว่าค่าเฉลี่ยของ
ผลการตัดสินของกลุ่มผู้ตัดสินที่มีทัศนคติตรงข้าม

๔. จากข้อค้นพบว่า ผลการตัดสินข้อกระทงของมาตรที่ทัศนคติต่อวิชาชีพครู
ของผู้ตัดสินที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูระดับสูง จัดอันดับข้อความ เป็น ๑๐ มาตรา ผู้ตัดสิน
ที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูระดับปานกลางจัดอันดับข้อความ ๑๑ มาตรา และผู้ตัดสินที่มี
ทัศนคติต่อวิชาชีพครูระดับต่ำ จัดอันดับข้อความ ๘ มาตรา ซึ่งในการสร้างมาตรที่ทัศนคติ
แบบเรอร์สโตนนี้ เรอร์สโตนและเซฟ ได้กำหนดให้กลุ่มบุคคลช่วยตัดสินคุณค่าสิ่งต่าง ๆ
โดยพิจารณาตามลำดับความเห็นชอบด้วยตั้งแต่น้อยที่สุดจนถึงมากที่สุดเป็น ๑๑ ช่วง
เท่า ๆ กัน อย่างเห็นได้ชัดประกอบกับมาตรที่ทัศนคติต่อวิชาชีพครูที่ให้ผู้ตัดสินที่มีทัศนคติต่อ
วิชาชีพครูแตกต่างกันตัดสินนี้ สวัสดิ์ ประทุมราช และสภาพ วาดเขียน แห่งภาควิชา
วิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สร้างและคัดเลือกข้อความที่เป็น
ตัวแทนของค่ามาตราทั้ง ๑๑ มาตรา ซึ่งสอดคล้องกับผลการตัดสินของกลุ่มผู้ตัดสินที่มีทัศนคติ
ต่อวิชาชีพครูระดับปานกลาง

๕. กลุ่มผู้ตัดสินที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูระดับสูง จัดตำแหน่งข้อกระทงทาง
ปลายด้านบวก จำนวนมากขอกว่าทางปลายด้านตรงข้าม ลักษณะการกระจายของข้อ
กระทงของกลุ่มผู้ตัดสินที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูระดับสูงมีมากข้อในช่วงสุดปลายมาตรา
ด้านที่สอดคล้องกับทัศนคติของตน และตัดสินได้มากกว่าด้านตรงข้าม ซึ่งสอดคล้องตาม

ทฤษฎีการตัดสินใจคุณค่าทางสังคมของ เซอร์รีฟและโฮฟแลนด์ ที่ว่า ในการตัดสินใจคุณค่าโดย การจัดแบ่งกลุ่มข้อความนั้น ผู้ที่มีทัศนคติสุดโต่งทางบวกหรือทางลบตัดสินใจข้อความในส่วนที่ สอดคล้องกับทัศนคติของตน และแตกแยกข้อความนั้นได้มากกว่ากลุ่ม ตัดสินในส่วนตรงข้ามกับ ทัศนคติของตนได้น้อยกว่า ส่วนลักษณะการกระจายของข้อกระทงของมาตราทัศนคติโดย กลุ่มผู้ตัดสินใจที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูระดับต่ำ ข้อกระทงมีลักษณะกระจายในระดับกลาง ๆ และค่อนข้างระดับของความเห็นด้วย ทั้งนี้เพราะลักษณะโครงสร้างการตัดสินใจของ ผู้ตัดสินใจแต่ละคนในการตัดสินใจเร้าในระดับ "ความเห็นด้วย" มากกว่าในรูปของ "ความเห็นด้วย-ความไม่เห็นด้วย" (Edward ๑๙๕๗ : ๑๐๔) และการศึกษาของ มอซีเออร์ (Mosier ๑๙๕๐) พบว่า จำนวนสิ่งเร้าที่ให้ผู้ตัดสินใจมีความถี่มากในระดับ อันตรภาคกลางหรือปานกลาง นอกจากนี้ในการตัดสินใจข้อความ "ปานกลาง" นั้น ความน่าจะเป็นของความเห็นพ้องยังมีความสัมพันธ์คงที่กับตัวแปรทัศนคติที่ซ่อนเร้นอยู่ ภายใน จากระดับความไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งสู่จุดปานกลางถึงระดับ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ดังนั้นถ้าพิจารณาจากตัวแปรทัศนคติแล้วความน่าจะเป็นของความเห็นพ้องของข้อความ ระดับ "ปานกลาง" ไม่เปลี่ยนแปลง (Edward ๑๙๕๗ : ๑๐๗) และในการจัดแบ่ง ข้อความของกลุ่มผู้ตัดสินใจที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูระดับปานกลางจัดแยกข้อความได้ครบทั้ง ๑๑ อันต์บ และลักษณะการกระจายของข้อกระทงมีลักษณะต่อเนื่องจากระดับไม่เห็นด้วย อย่างยิ่งสู่จุดปานกลางถึงระดับ เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จะเห็นได้ว่า ทัศนคติของผู้ตัดสินใจมีอิทธิพลต่อ การตัดสินใจข้อความของมาตราทัศนคติแบบ เวอร์ส โทเน

ข้อเสนอแนะ

๑. จากผลการวิจัยและข้อค้นพบที่ว่า ผลการตัดสินใจข้อกระทงของมาตราทัศนคติ แบบ เวอร์ส โทเนของกลุ่มผู้ตัดสินใจที่มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูระดับปานกลาง มีลักษณะการแจกแจง ของข้อกระทงเป็นโค้งปกติและกลุ่มผู้ตัดสินใจกลุ่มนี้จัดอันดับข้อความได้ครบทั้ง ๑๑ มาตรา (๑ ถึง ๑๑) ตามลักษณะสำคัญของมาตราทัศนคติแบบ เวอร์ส โทเน ฉะนั้นในการสร้างมาตรา

ทัศนคติแบบ เวอร์สโตน ควรพิจารณาเลือกผู้ตัดสินที่มีทัศนคติระดับกลาง ๆ ที่หมายถึง

๒. การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะทัศนคติต่อวิชาชีพครูเท่านั้น
จึงควรศึกษาถึงทัศนคติต่อที่หมายอื่น ๆ บ้าง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย